

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ,— ਅਪੀਲਕਰਤਾ

195

ਬਨਾਮ

November,
12th

GAINDA RAM ਅਤੇ 4 ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 418.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1903 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 11,47 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XX ਨਿਯਮ 14—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਕਦੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ—ਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਟਾਈਟਲ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ—ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ, ਕੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ—ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਹੋਣਾ—ਕੀ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਐਸ.ਐਸ. ਨੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ।

ਜੀ. ਅਤੇ ਐਲ. ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਜੀ. ਅਤੇ ਐਲ. ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੀ ਅਤੇ ਐਲ. ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SS ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। - ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(1) ਅਤੇ ਐਲ. ਨੇ ਫਿਰ 1948 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਐਸਐਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਕੋਡ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945, ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਫਤਿਆ ਗਿਆ, (1) ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੀ, ਯਾਨੀ 39 ਵਿੱਘੇ, 14 ਜੇ ਬਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵੀ ਹੈ।

(2) ਕਿ ਆਰਡਰ XX, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚੰਗਾ ਟਾਈਟਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(3) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(4) ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ SS ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ;

(5) ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1945 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ;

(6) ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਿਪਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(7) ਕਿ pi^v ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ।

ਰਾਮਾਸਮੀ ਪੱਤਰ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨਨ ਅਸਾਰੀ (1), ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ;
 ਨਾਦਿਰ ਏ. ਯੂ. ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਵਲੀ (2), ਹਦਾਇਤ ਉੱਲਾ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ (3), ਫਤਿਹ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੋਈ ਸਿੰਘ (4),
 ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬਨਾਮ ਘਾਸੀ ਰਾਮ (5), ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਪਾਲ (6), ਰਾਮ ਕਾਲੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਲਾਲ (7),
 ਮੁਹੰਮਦ ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ.
 ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ (8), ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (9),
 ਸੁਬਾਰੀਆ ਗੌਡਨ ਬਨਾਮ ਸਮੀਰਗਨਾ ਗੌਡਨ (10), ਆਦਯਨਾਥ ਘਟਕ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (11), ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 'ਚੰਦਰਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਹਾਦਰ (12), ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਪਰ ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲਸ ਸਕਿਨਰ (13)
 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਮੋਹਰ ਖਾਨ ਵੀ.
 ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ (14), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1952, ਸ੍ਰੀ
 ਸ਼ਿਓ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਮਲ, ਮਿਤੀ 24 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ, 24 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ

ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ 12 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ' ਸੂਟ.

- (1) **ILR 24 ਸੈਡ. 449 'ਤੇ ਪੀ. 463**
- (2) **ILR 5 Lah. 486**
- (3) **73 IC 544**
- (4) **ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 523**
- (5) **ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 322 (FB)**
- (6) **ਏਆਈਆਰ 1929 ਸਾਰੇ. 237**
- (7) **ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 612**
- (8) **ਏਆਈਆਰ 1941 ਲਾਹ. 357**
- (9) **ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 282**
- (10) **ਏਆਈਆਰ 1946 ਸੈਡ. 529**
- (11) **ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 124**
- (12) **22 CWN 330**
- (13) **ILR 1942 ਲਾਹ. 686 (ਪੀਸੀ)**
- (14) **ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ੨ਲਾਹ। 282**

Ram Singh
and 3 others
v.
Gainda Ram
and 4 others

Kapur, J.

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੇ 39 ਵਿੱਘੇ 14| ਆਸਾ ਰਾਮ, ਪਰਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 5 ਅਗਸਤ 1944 ਨੂੰ ਬਿਸਵਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 10 ; 000. ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ 8 ਨਵੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ 15,000, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1. ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ 39 ਵਿੱਘੇ 14| ਬਿਸਵਾਸ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜੋ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਇਮਪਸ਼ਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ" ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਜੋ ਸ਼ੈਲ-ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਫਾਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 8 ਦਸੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਰਕਮ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 10,000 ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ।

5 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ, ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 4 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਰਵ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। .

15 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 24 ਜੂਨ ਨੂੰ, ਬੇਲੀਫ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 4, ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਜੁਲਾਈ 1945 ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ. 9, ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ

(1) ILR 2 Lah. 282

ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, *ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਏ, ਅਤੇ 3 ਹੋਰਾਂ ਨੇ 10 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਤੇ 4 ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਖੜੀ ਫਸਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ -----ਖਾਦ ਲਈ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ- ਕਪੂਰ, ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਜੋ. ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਖੜੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, "ਮੌਜੂਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ" ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ £ < ਸੀ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ

ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

14 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਵਾਰੰਟ 17 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 12 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ 31 ਜੁਲਾਈ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ 15 ਜੁਲਾਈ 1946 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 18 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਡਲੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। 9 ਮਈ 1947 ਨੂੰ, ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਤੇ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ 1947 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 14. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ " ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਰਾਹ" ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 8 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਫਿਰ 13 ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ।

Ram Singh
and 3 others

Gainda Ram
and 4 others

Kapur, J.

ਡੀਡ ਆਫ ਸੇਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੀਐਕਸਕਟ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। , ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, - ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2, ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945, ਨੂੰ

ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਹੁਣ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਅਪਰਾਧੀ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ * ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹਨ: 1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1, ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਭਾਵ 39 ਵਿੱਚੋਂ 14 | ਬਿਸਵਾਸ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਹੈ। ■

ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

14 (1) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਕਰੇਗਾ-

* * *

(ਬੀ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ। ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦ-ਧਨ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲਾਗਤਾਂ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਪੂਰਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।' 7

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ *ਰਮਾਸਾਮੀ ਪੱਤਰ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨੰਨ ਅਸਾਰੀ (1)* ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ. ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਨਾਦਿਰ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਵਲੀ (2)* ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੈਂਪਬੈਲ, ਜੇ. ਦੇ *ਹਦਾਇਤ ਉੱਲਾ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ (3)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਪੈਸਾ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ

(1) **ILR 24 ਮੈਡ. 449 'ਤੇ ਪੀ. 103**

(2) **ILR 5 Lah. 486**

(3) **73 ਆਈਸੀ 4**

ਫਤਹਿ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ *ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬਨਾਮ ਘਾਸੀ ਰਾਮ (2)* ਵਿਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਪਾਲ (3)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ-ਸਰੂਪ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਟਾਈਟਲ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

47 (1) ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 'ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ" .

ਧਾਰਾ 47 (1) ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸਤੀਸ ਧੜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 15 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ *ਆਪਸੀ ਸੀ*, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 3 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਉੱਥੇ *ਮੇਹਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ (4)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ *ਨਿਆਇਕਤਾ* ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ

- (1) *ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1935 ਲਾਹ. 523*
- (2) *ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 322*
- (3) *ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1929 ਏ.ਯੂ. 237*
- (4) *ILR 2 Lah. 282*

ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ. ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ", ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 47 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ* ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਪੱਟੀ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ - ਮੁਦਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਰਾਮ ਕਾਲੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਲਾਲ (1)* ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। *ਮੁਹੰਮਦ ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ (2)* ਵਿੱਚ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ *ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (3)* ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਸੁਬਾਰੀਆ ਗੋਡਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਅੱਪਾ ਗੋਡਨ (4)* ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

- (1) *ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 612*
- (2) *ਏਆਈਆਰ 1941 ਲਾਹ. 357*

(3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 282

(4) ਏਆਈਆਰ 1946 ਮੈਡ. 529

ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ-

ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੂਟ ਹੈ

ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ

ਰਾਮ ਆਈਆਇਨਾਥ ਘਟਕ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (1),

*

ਅਤੇ 4 ਹੋਰਾਂ ਨੇ

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ

- -----ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ-

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵੇਂ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰਾਧਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

/

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਹਾਦੁਰ[^] ty-

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 47 ਨੂੰ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਪਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲਸ * ਸਕਿਨਰ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ]
ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ
ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ i
ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ 1
ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 124

(2) **22 CWN 330**(3) **ILR 1942 ਲਾਹ. 686 ਪੀਸੀ**

ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ-

ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ- ਅਤੇ 4 ਹੋਰ ਇਮਪਟਰ ਨੂੰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

- (1) ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਵਿਅਕਤੀ "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- (2) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੀ;
- (3) ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (4) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਡੈਂਟਸ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ com ਪੈਨਸੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ;
- (5) ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 47 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ
- (6) ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਪ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ